

27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ

† Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438).

ᾠχος β'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Δι.

 ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

 τε κα τη ηλ θες προσ τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας
 πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυγα
 ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο
 ο ξα σοι

Δόξα.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἦχος πλ' Β. Γα ρ

Η τ ε ς ο μα τος σ ε κα θα περ πυρ σος εκ
 λαμ ψασα χα ρις την οι κ ε με νην ε ε φω τι ι σεν
 α φυ λα ρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρ ες ε να
 πε θε το το υ ψο ς η μιν της τα πει νο φρο συ νης
 υ υ πε δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ
 ων Πα τερ Ι ω αν νη Χρυ σο σο με πρε σβευ ε τω
 Λο γω Χρι σω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας
 η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Πα ρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον

θα να τον σκυλε ευσας και ε γερσιν δειξαςως Θε ος μη
 πα ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την
 φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου
 σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων
 και σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν ἁ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
 δο νι κα θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν
 μνη μα τι και νω κη δευσας α πε θε το αλ λα τρι η
 με ρος α νεστης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
 με γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Ταῖς μὲν ῥοφῶσιν ἑνὶ πνεύματι
μαρτυροῦντες τὸ ἄγιο πνεῦμα
ὅτι ἐπισημασθέντες ἡμῶν
καὶ ἐπισημασθέντες ἡμῶν
καὶ ἐπισημασθέντες ἡμῶν
καὶ ἐπισημασθέντες ἡμῶν
καὶ ἐπισημασθέντες ἡμῶν
καὶ ἐπισημασθέντες ἡμῶν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπερέβην πάντα ὑπερέβην
ταῦτα θεοτοκίον ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν λίθον τοῦ μνηματοσφραγισθῆναι
καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν

Δόξα.

Των μαθητῶν σου ὁ χορὸς συν Μυροφο
ροισγυναίξιν ἀγαλλεται συμφωωωωωωως
κοινην γὰρ εὐορτήν συναυτοῖς εὐορτάαζομεν
εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστασεως καὶ δι
αυτῶν φιλανθρωπε Κυβριετω λαω σου παρασχου
το μεγαεεελεος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερυλογημενην ὑπαρχεις Θεο
τοκε Παρθενε ὑμνημενε διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου
σαρκωθεεντος ὁ Ἀδης ηχμαλωτισταὶ ὁ Ἀ
δαμ ἀνακεκληται ἠκαταρανενεεκρωται
ἠεὺ ἀηλευθερωται ὁ θάνατος τε θάνα
τωται καὶ ἠμεις ἐζωοποιηθημεν διὸ ἀ
μνηντες βοωωμεν ὑλογητος Χριστος ὁ Θεος ἠμων
οου τωσεν δοκησας δοοοξα σοι

Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-θ

Ω ς χρου σαυ γε ες τε ε και τερ πνον θε ορ ρη μον

Δ ορ γα νον θει ει ο ον κε λα δον Εκ κλη σι α **Δ** υ

πο Χρι στϷ Χρου σο στο με δε δω ω ρη σαι **Δ** χε λι δων

η ευ λα α λος χρου σαυ γι ζϷ σα μα καρ **Δ** νϷς ο

χρου σο στο λι ι στος λυ ρα της με τα νοι ας **Δ** τϷς

σε τι μων τας ρυ **Δ** σαι πει ρα σμων **Δ** σαις ι κε σι αις

Ποι μνη α ξι α γα στε **Ϸ**

Δόξα.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πα **Δι**
Η ει α ψη φω τη ης Χρι στϷ ποι μνης α ξι ως γε γο

Πα **Δι**
νωϷ **Δ** α ξι α γα στε ε ποι μνη οι α περ λυ κϷς εξ αυ

Πα **Δ**
της **Δ** εν τη σφεν δο νη των λο γων σϷ α πε δι ω ω ξας

Πα **Δ**
Ϸ ε λε γων α φει δωϷ πα ρα νο μϷ εν τας σο φε **Δ** υφ

Δι **Δ**
ων και ε ε λα θεις φθο νω Χρου σο ο στο ο με **Δ** μα κραν

Πα **Δ**
ο δον δι η νυ σας στε ρ ρο ο ο φρον **Δ** υ περ αυ της εν

Δι **Δ**
η η τε θνη η καϷ **Ϸ** αλλ ε ε πα νη η η λ θεϷ **Δ** προς

 Βα α σι λι ι ι δα ^{Πα} νε μων θει α χα ρι ι ι

 ι ι σμα τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ α τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
 ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
 τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο κε
 βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α
 ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη
 στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυ γα α ζε
 Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον πα
 λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾳ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
 ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα^u τϑ θα να τϑ δε Σω ω ω τερ^{v'} την²²

ι σχυν κα θε λο ο ον τα^{v'} και συν ε ε αυ²²

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα⁶ και εξ^u

α δϑ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα^u

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v'} δι δα ξο ο²²

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ^u

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι^{v'} ω ω²²

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε^u ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος^{v'} προ σε φθε εγ γε²²

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις^u ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^u ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τϑ μνη η μα τος^u

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v'} δι δα ξο ο²²

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ^u

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

^{v'}22 προς το μνη η μα α σϑ θρη νο λο γϑ ϑ ϑ ϑ σαι^u

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει
ει ει ει πε²² θρη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ ται
μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α πο
στο λους ει ει πα τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ8⁹

Μυ ρο φο ροιγυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων
ελ θ8 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σ8 Σω
ω ω ω τε9 ε νη χον το αγ γε ε ε λ8 προς αυ
τας φθε γγο με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε⁹ ως θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα^υ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α^υ συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος^υ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε^υ

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην^υ

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας^υ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε^υ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες^υ ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε^υ ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος^υ

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α^υ Α

λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος^υ

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'} ₂₂ A
 λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ
 ο ο ο ο ος ^u ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...
 * * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ
 σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ
 τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ
 Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμπω μου
 της καρδι ας προς σε Σω τηρ σωσονμε ση ε πιλαμψει ^ε

E λε η σον η μας τους πται ον τας σοι πολ λα
 καθ ε καστην ω ραν ω Χρι στε μϑ ^ε και δος προ τε λους
 τρο πους του με τα νο ει εινοισι ^ε

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην ^ε

A γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ειν πε λει το
α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν Θε ο ος γαρ
ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω

Ἀντίφωνον Β΄

E ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι εκ του εχ θρου α μα
και αν θρω πο κτο ο ν

T οις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ
τον σον δου λον λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι ν
εν ται και γαρ οι εχ θροι οι μη

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ζω α ρ χι ι α και γε ε ρα
ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη
ρει εν Πα τρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ΄

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μως σα λευ ον ται
προσβολαιαις του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει να
τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη ρα
βδω τον κληρον αυτου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στο λοις και τοις α θλοις κα τα
στε ε φονται Μα ρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

Χ Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν
προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα
ων κυ κλω σει σε

Στίχος α΄. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ

πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Χ **Ε** ξε γεϑ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν
προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα
ων κυ κλω σει σε **ε**

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Χ **Ε** ξε γεϑ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω
γη λαων κυ κλω σει σε **ε** **ε**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον **ε**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η **ε** πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον **ε**

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασα θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σε ξαλειψοντο α νο μη μα μθ ⁶

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με ⁶

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω ^Δ και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος ^Δ

Σοι μονω η η μαρ τον ^Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ον σε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σε ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ⁶

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην ^Δ και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ ⁶

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας

μοι ⁶

Ι δα ς ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
 ι ι α ας σς ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρεψον το προ σω πον σς α πο των α
 μαρ τι ων μς και πα σας τας α νο μι ας μς ε ξα λει

ψον

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

με

Μηαπορριψησμεαποτπροσωπσ και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανελησ απε

με

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσ καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξωανομουσταςοδσσ καιασε
βεισ επισεεπιστρεψσσι

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοσ οθεοσ της
σωτηριιασ μααγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δι καιοσυνησσ

Κυριεταχειλημουανοιξεισ καιτο
στομαμααναγγειλητηναινεσινσ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ουκ ε ξου δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο θε ος

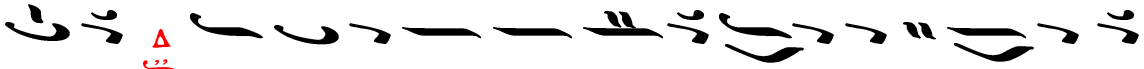
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην ^{ζ'} Ταις της Θεο το ο κς πρε σβει αις ε λε

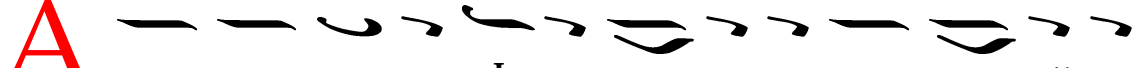
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα

 των ^Δ

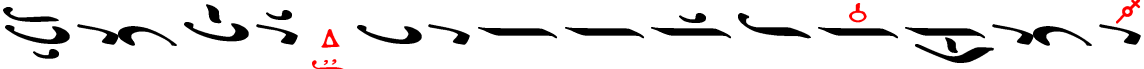
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

 ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

 θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

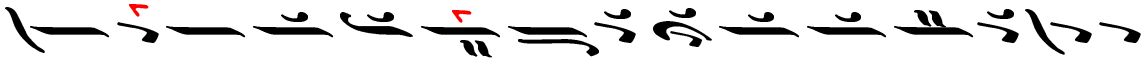
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι - θ

Δ

 ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

 σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

 μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σς α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν,

ὁ ἀ' τοῦ ἀγίου, ἄνευ τῶν εἰρμῶν.

Ῥδὴ ἀ'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ

ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγεται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠχος πλ. δ'. ᾠσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλοῦτον ἐναπέθου σῆ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν, πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἥτις σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ἱερὰν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολὴν, ἦν πρῶην ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Δόξα.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινῆς, καὶ στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου· ἐν ᾧ ὠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὥσπερ λίθους σοφῆ Ἱεράρχα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή, Μαρία ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἀγνή ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντες.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ

καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. δ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεchrύσωσας σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν στέφανον, καὶ ταύτης ἐποίκιλας, τὴν εὐπρέπειαν Πάτερ, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου· διό σε κατ' ἀξίαν τιμᾶ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὡς περ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἄτμοι τῶν καμάτων σου, δι' ὧν εὐηρέστησας, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ γῆ προσομιλήσας μακροῶ.

Δόξα.

Ὡς ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποί, νοητῶς ἀποστάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύῳ σε, προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις, καὶ δύῳ θελήσει, καὶ δύῳ ἐνεργείαις Χριστέ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδαμ συναγάλλεται,* καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν,* καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλόργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμνῆς σου, ἀπελάθης μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόριστον· ὅθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες Πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι, χρεωστικῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σὲ δοξάζουσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακοδιμῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, * Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος. Τὸ φοβερόν σου κριτήριον.

Ἡ λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ' αὐτός με ὁδήγησον, καὶ τὰς τρίβους μου εὐθύνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν πανάγιε, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τοῦ

Βελίαρ ἀφαρπάσας με εἰς τέλος σῶσόν με· ὅπως ὕμνῳ σου ἀξίως
τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα,
* Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν
Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Νεκρὸς καθίζη, ὦ Ἰωάννη, θρόνῳ·
Ἄλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνη, λέγεις·
Ἄπνου ἐβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἁγίοις
Ἀποστόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,
Χριστὸς βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,
Ὁ ψυχεραστῆς λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας
ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ὠριμὸς τις σῖτος ἐκ γήρωσ Πέτρε,
Οἶον ταμείῳ συγκομίζει τῷ τάφῳ.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Δημήτριος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει
μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψπδ' (1784), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φῶς οὐράνιον σῶ ἐπέστη λειψάνῳ,
Χριστοῦ ὑπερτιμηθέντι θείας ἀγάπης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δημητριάδου,
ἐπισκόπου Ταμασοῦ τῆς ἐν Κύπρῳ.

Στίχ. Ἐτοιμος ἐν ἅπασιν ὁ ἱεράρχης,
Δημητριάδος ἐξέπνευσεν ἐντεῦθεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἡλιοῦ Β',
πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Προέστη Ἡλίας Ἱεροσολύμων,
Ἐχων τὸν ζῆλον Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀσιότ τοῦ κουροπαλάτου καὶ
εἴτα βασιλέως τῆς Γεωργίας κατὰ τὸν θ' αἰῶνα.

Στίχ. Βασιλέα Κύριον Βασιλευόντων,
Ἐχων πρότυπον Ἀσιότ βασιλεύει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Μακαρίου Τίτου, τοῦ ἀπὸ
στρατιωτῶν, μοναχοῦ ἐν τῇ Λαύρα τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Καὶ ἐν πολέμοις γενναίῳψυχος Τίτος,
Καὶ ἐν ἀσκήσει στρατιώτης γενναῖος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Λεόντιος Ἰβανόφσκ, ὁ νέος
ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει ,αθροβ' (1972).

Στίχ. Οὐδόλως δεσμὰ καὶ δικαστῶν ὁ φόβος,
Λεοντίου ἴσχυσαν, λέοντος θείου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϝ

ὠδὴ ἀ΄

Χερσοναβυσσοτοκονπεδονηλιοςεπε
Πα πολευσεποτεωσειτειχοςγαρεπαγηεκα
Πα τερωθενυδωρλαωπεζοποντοπορουντι
καιθεαρεσωςμελποοντιασωμεντωΚυ
ριιωενδοξωσγαρδεδοοξαασαι

ὠδὴ γ΄

Τοστερεωματατωνεπισοι
Πα πεποιθοοοτωνστερεωσονΚυριετηνεκ
κλησιανηνεκτησωτωτιμιιωσου
αιαιματι

ὠδὴ δ΄

ΕκαλυπενουρανῆςηαρετησΧριστε
Πα τηςκιβωτουγαρπροελθωνταγιασμα

τος σθ^{Γα} της α φθο ρθ Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης σθ^{Πα} ωφ θηςως βρε ε φος^{Πα} α γκαλο φο
 ρθ με ε νος^{Γα} και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ως^{Γα}

ὠδὴ ε΄

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως^{Πα} εν
 θρο νω ε πηρ με νω θε ον^{Πα} υπ α γγελων δο ξης
 δο ρυ φο ο ρθ με ε νον^{Γα} ω τα λας ε βο ο α ε
 γω^{Πα} προ γαρ ει δον^{Πα} σω μα τς με νον θε ον^{Γα} φω
 τος α α νε σπε ρθ^{Πα} και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
 ντα^{Γα}

ὠδὴ ς΄

Ε^{Πα} βο η σε ε ε σοι^{Γα} ι δων ο προ ε εσ
 βυς^{Γα} τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον^{Γα} ο λα
 οις ε πε ση^{Πα} εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μθ^{Γα}

ὠδὴ ζ΄

Σ ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα ^{Πα} παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας ^{Γα} και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα ^{Πα} θε ον λο γον υ μνθ μεν ^{Γα} ευ σε
 βως με λω δα ς αν τες ^{Γα} ευ λο γη τος ο θε ος
 ο των πα τε ε ρωνη μων

ὠδὴ ἡ'

^χ **Α**ι νθ μεν ευ λο γθ μεν προ σκυ νθ μεν τον Κυ
 ρι ον υ μνθν τες και υ περ υ ψθν τες αυ τον εις τες
 αι ω νας

Α ^{Γα} στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες ^{Πα} οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι ^{Γα} τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τες ^{Πα} θει ον υμ νο ον ε με
 ελ πον ^{Γα} ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^{Πα} Κυ ρι ι
 ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Με γα λυ νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευμα μσ ε πι τω Θε ω ω
τω Σω ω τη ρι ι μσ
T ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δσ λησ αυ τσ ι δου γαρ α πο τσ νυνμα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
T ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
 να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
 ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
 βς με νοις αυ τον

^M ^{Γα} [♀]
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
^{Πα} ^{Γα}
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

^χ [♂]
E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
 του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νης δι α νοι
 οι α καρ δι ας αυ των

^M ^{Γα} [♀]
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
^{Πα} ^{Γα}
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον

τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω

σε τα πει νυς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων

και πλσ τδν τας ε ξα πε στειλε κε νυς

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον

τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Α ντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ μνη

σθηναι ε λε ρσ κα θωσ ε λα λη σε προς τδσ πα

τε ρασ η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τδ

ε ωσ αι ω ω νοσ

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις πα
αν των των χρι στι α α νω σκε πε φρ ρει
φυ υ λα ατ τε ε ε τς ρς ελ πι ζον τα
ας ει εις σε

ε ν νο ο μω σκι α και γραμμα τι τυ υ υ
πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρ σεν το την
μη τραν δι α νοι γον α γι ον Θε ω δι ο πρω
το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χς Υι ον
πρω το το κς μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα
λυ νο με ε ε εν

ε ο το ο ο κε η η η η η η
ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των τω ω
ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

σκε πε φρϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ρει φυ υ υ υ
 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τϑ ϑς ελ
 πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε^{Γα} ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα τι
 ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι ςοι^{Πα} πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε
 ε ω^{Γα} δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ
 χϑ Υι υι υι ο ο ον πρω το ο ο το κϑ με
 νον Μη η η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α
 αν δρω ω με γα λυ υ υ υ υ υ
 νο ο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-ϑ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων ^Δ και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

^Δ
τϛ

ό β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι ^ε

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι, ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἄγάλλου πόλις πόλεων, πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα, ῥυθμίζοντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία θεοκόσμητε, καὶ φοβερὰ σου ἡ δόξα, πάσῃ τῇ γῆ Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα· σὲ καὶ μεσίτιν ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σου, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῆ σωθείημεν πάντες.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ^ε Δι - ϑ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον ^Δ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω

ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον

ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ ε πει υ

υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι προ ε πει υ υ μνοος

τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει τε

αυ τον παν τα τα α ζρα και το φως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και το

υ δωρ το υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα

τωσαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θησαν αυ τος

ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

E στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

τῶν αἰωνῶν προσημαθετο καὶ οὐ παρελευσε
ται

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς ἡ δράκοντες καὶ
πασαὶ αἰβύσσοι

Πύρρα λαζαχίων κρυσταλλοσπνευμακαταγι
δος ταποιουντα τον λο ογον αυ του

Ταορηκα παντες οι βουνοι ξυλα καρπο
φοορα και πα ασαι κεδροι

Ταθηρια και παντα τακτη η νηερπετα
και πετεινα απτρωτα

Βασιλεισ της γης και παντες λαοι αρ
χοντες και παντες κριται γης

Νεανισκοι και παρθενοι πρεσβυτεροι μετανε
εωτερων αινεσατωσαν το ονομα Κυριου

οτι υψωθη το ονομα αυτω ονομα

Ηεξομολογησις αυτω επι γης και

ου ρα ν^{ν'} και υ ψω σει κε ρα σλα ου αυ του ^Δ

Υ μ νος πα σι τοις ο σι ι οις αυ του ^{Ζ'} τοις υι οις

Ισ ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω ^Δ

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^Δ η αι νε

σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ι ων ^Δ

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ τον

^Δ και οι Υι οι Σι ων α γα λ λι α σθω σαν ε πι τω

βα σι λει αυ των ^Δ

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο ρω ^Δ εν

τυ μπανω και ψα λτη ρι ω ψα λα τω σαν αυ τω ^Δ

Ο τι ευ δο κει ει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ

του ^Δ και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α ^Δ

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη ^Δ και α γα λ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των ^Δ

Α ι υ ψω σεις τ^ς Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των ^Δ και

ρο μ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των ^Δ

Τ ου ποι ησαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε

λεγ μς εν τοις λα οις

Τ ου δησαι τς βα σι λεις αυ των εν πε ε δαις και τς

εν δο ξς αυ των εν χει ρο πεδαι σι δη ραις

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται

πα σι τοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξης τοις

λα οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α

α σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω

πος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α Δ δια τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης θ η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν θ λε ε γον τε ες συν η

η μιν Δ δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι Δ

Χ Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαις αυτου· αινειτε αυτον Δ κα

τα το Χ πληθοσθησθε με γαλω συ νης α αυ του Δ

X αι ρε τε λα οι και α γαλλι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε καθησεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α τος θ αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α

το ει ει πων Δ Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν

ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου Δ και ε πλη ρω

σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας Δ

χαι ρε τε λα οι οι και αι α γαλ λι α α α α

σθε Δ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν ψαλτηριωωω και αι αι κι θα α ρα

Aγγελος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση

α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν

ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης

εν φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να

α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τω

ων η η η μιν δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα

α α α σοι

Καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

Aι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

X ρυ σθ τη λαυ γε στε ρον τα ι ε ρα σθ δι δαγ

μα τα προ χε ο ο με να παν σο φε πλθ τι ι ζει

Χρυ σο στο με πε νο με νας φρε ε νας και α πο δι

ω ω κει των πα θη μα των την α χλυν φι λαο

γυ ρι ας πι κρο ον χει μω να τε δι ο σε μα κα ρι

ζο μεν χρε ω στι κως και την κο νιν σθ των λει ψα α

νων σε βο με θα ως πη γη ην α γι α σματος

Χ **A** ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

A δι κωσ της ποιμνης σθ α πε λα θεις Πα τερ Ο

σι ε προ σω μι ι λη σας θλι ψε σι πι κραι αις ε

ξο ρι αις τε εν αις η ξι ω ω θης μα κα ρι ς

τε ε λκς οι α γεν ναι ος α θλη της κα τα πα

λαι σας τον πο ο λυ μη χα νον δι ο τη ε πα νο

δω σθ η Εκ κλη σι α α γαλ λε ται ην χρου σω ω

κα τε κο σμη σας των παν σο ο φων δογ μα των σθ

Το στο μα μθ λα λη σει σο φι αν και η με

λε τη της καρ δι ι ας μθ συ νε σιν

Ο στυλος ο πυ ρι νος ο πο τα μος ο τοις να

μα σι των δογ μα α των κα τα ρυ τος ο νθ ρς ο

ου ρα νι ος της θε ο λο γι ι ας το πα γχυ σον

στο ο μα α μα ρ τω λων ε γυ η της της με τα

νοι ας κη ρυ ξ ο εν θε ος φω στη ηρ δι αυ γε

στα τος ο ε πθ ρα νι ος αν θρω πος ο μα κα α

ρι ος ση με ρον α νυ μνει ει σθω χου σο στο μος

Στο μα δι και ου με λε τη σει σο φι αν και

η γλω σσα αυ τθ λα λη σει κρι ι σιν

Κ ο σμον ως βα σι λει ον η Βα σι λις το σον

λει ψα νον δε ξα με ε νη χου σο στο με εν τθ ρ

το σε μνυ νε ται και ε γ καυ χω με ε νη ε πι τοις

σοις λο ο γοις την οι κη με νην συγ κα λει εις
 ευ φρο συ νην και θει ει αν με θε ξιν α φθονων των χα
 ρι των σε με γα λο φω νως κραυ γα ζε σα Ι η
 σε ε υ περ α γα θε συ ει δο ο ξα των δε λων σε

Ἦχος Παφ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Π α α τε ερ Χρυ σο ο ο ο στο ο ο ο με
 ως πο τα μοι θε ο βρυ υ τοι εκ της Ε δεμ μυ στι

κως ε ξερ χο ο ο με ε ε ε ε νοι εις
 αρ χας τε εσ σα ρα ας δι α δρα α μων σοι οις λο

ο γοις της γη ης τα α α πε ε ρα α α τα
 παν τα πι στον κα τηρ δε ευ σας τη παγ χου υ σω δι

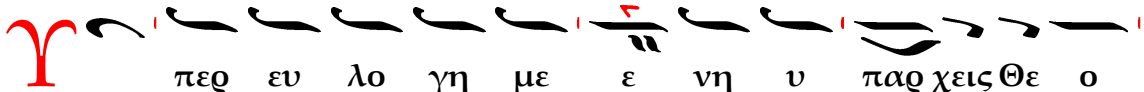
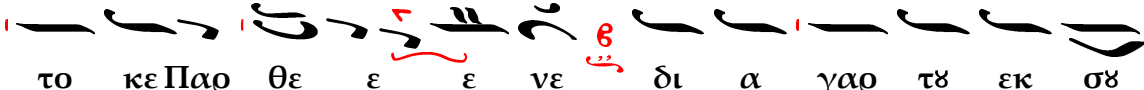
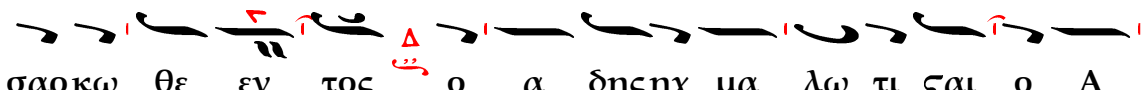
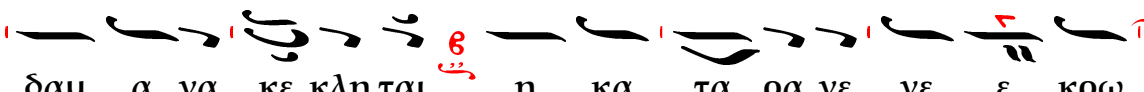
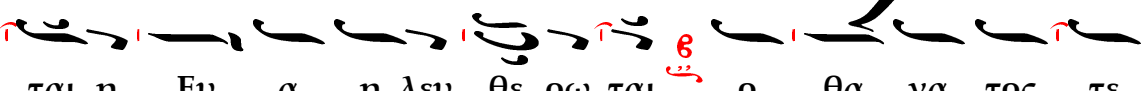
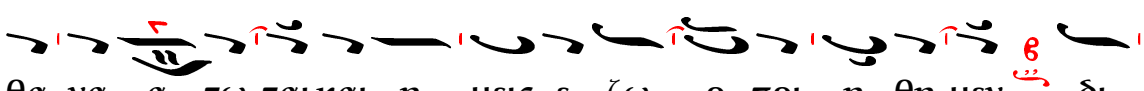

δα α σκα λι ι ι ι α α α σου δι ο την
 ε πα νο ο δον σου των θει ει ων λει ει ψα α α νων

η μιν σα φω ω ως πο ο λι το γρα α φη η

 η η η σας πρε σβε ε ευ ει εις σω θη η ναι αι

 τας ψυ υ χας Ι ω ω α αν νη τω ω ω ω ν α νυ

 υμνου των σε ε

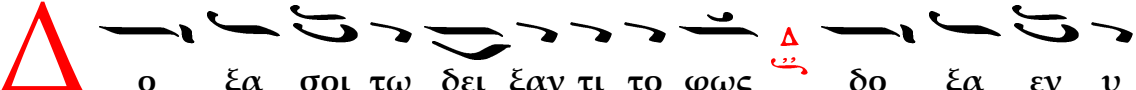
Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε

 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι σοις Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις εν

δοκιμα

Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνημεν σε

δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δια την με

γααλην σου δοξαν

Κυριε βασιλευ επρα νιε Θεε εε Πα

τερπαντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

ησος Χριστε και Ααγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τθ Θεου ο Υι

ος τθ Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τθ κο

οοσμηλεησον ημας ο αι αιρων τας

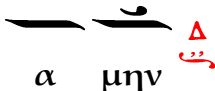
αμαρτιαν τθ κοοσμη

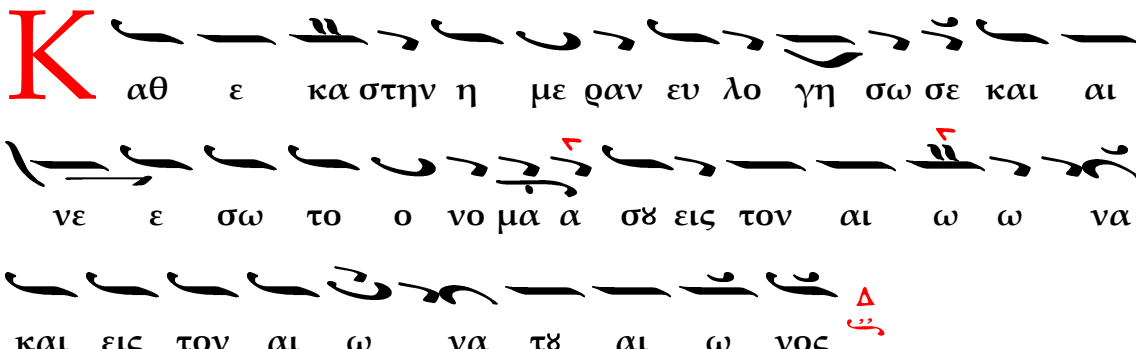
Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος

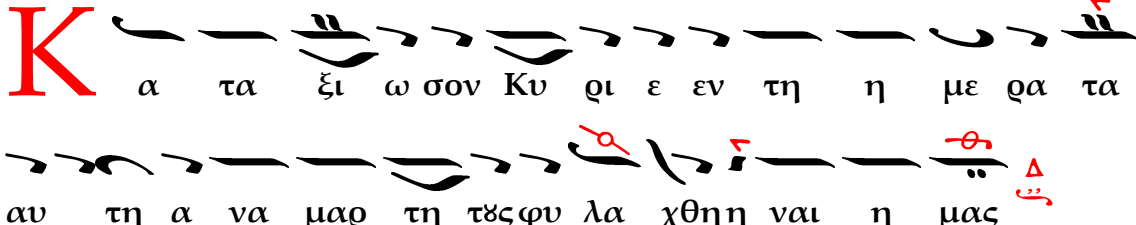
εκ δεξων του Πατρος και ελεησον ημας

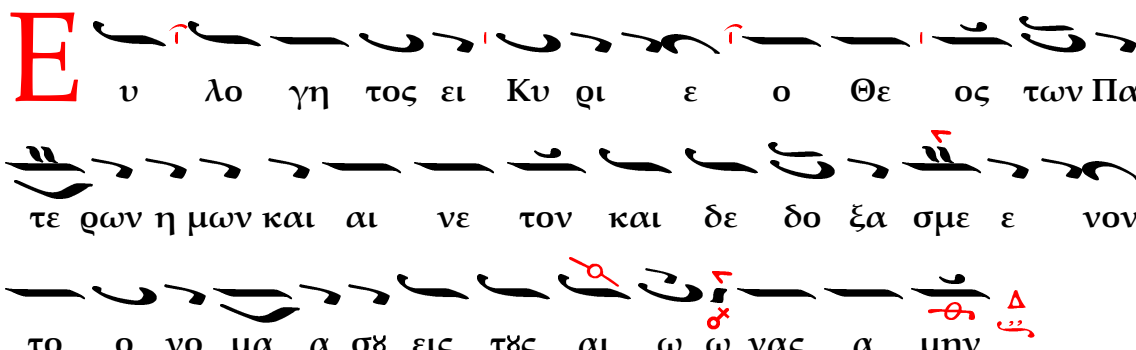
Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυρι

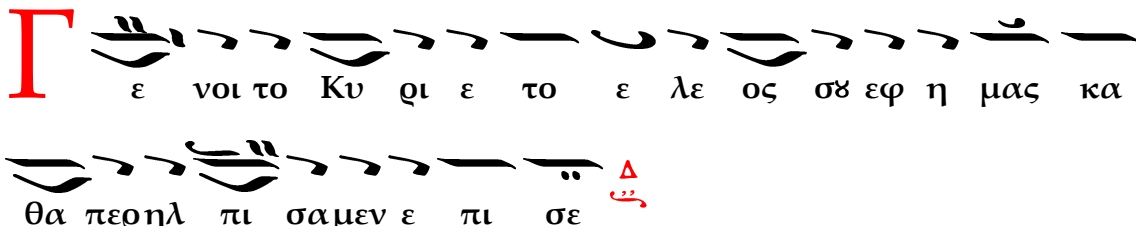
ος Ιησος Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος

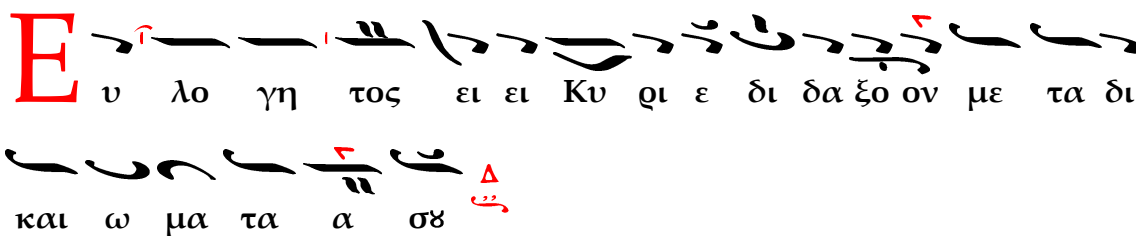
α μην

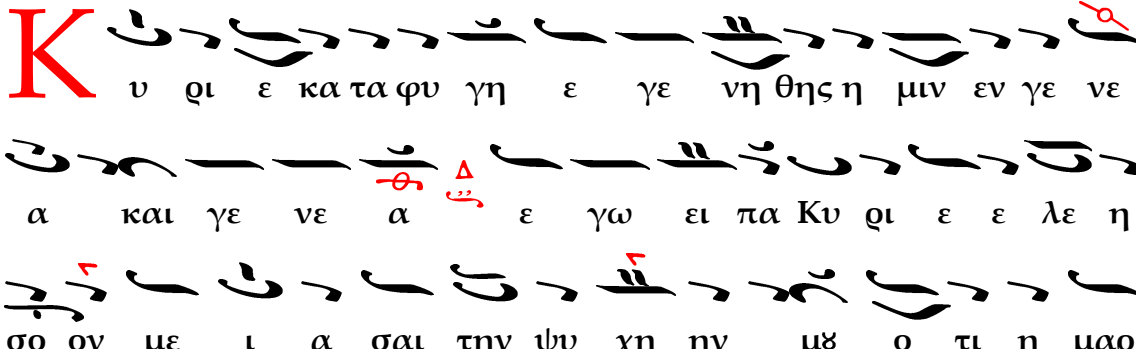
Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ

το ον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τω

ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο Θεος ος

μα

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι

ι σου ο ψοομεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκου

σι ι σε Αγιος ο Θεος Αγιος ισχυρος

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιου και Αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Αααα γιοος ο Θεεος Αααα

αγιος ισχυρος Αγιος οος αθαα

αα ναααατος ελεεηησοοον

η η η η μα α α ας

Ἦχος Δι-θ

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν

α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φθ και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο

ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας Δ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μας ας Δ

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

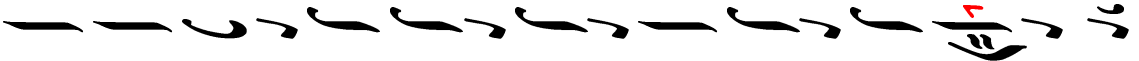

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

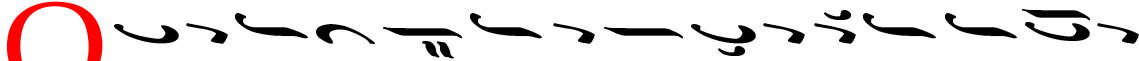

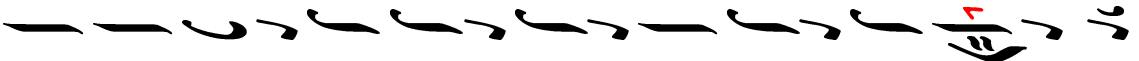

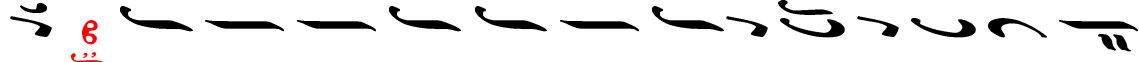

Ο τε κα τη ηλ θες προσ τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας
πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυ γα
ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο
ο ξα σοι

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ο τε κα τη ηλ θες προσ τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας

 πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυγα

 ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

 ο ξα σοι

Στίχ. γ΄. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προστον θα να τον η ζω η η

 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας

 πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυγα

 ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

 ο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα νατον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ τωνκα ταχθο νι ων α νε ε στη σας
πα σαι αι δυ να μειςτων ε που ρα νι ων ε κραυγα
ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο
ο ξα σοι

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἦχος πδ' Γα ρ

Η τϑ σο μα τος σϑ κα θα περ πυρ σος εκ
λαμ ψασα χα ρις την οι κϑ με νην ε ε φω τι ι σεν
α φυ λαθ γυ ρι ας τω κοσμω θη σου ρϑς ε να

πε θε το ^Δ₉ το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης
 υ υ πε δει ει ξεν ^δ₂ αλ λα σοις λο γοις παι δευ
 ων Πα τερ Ι ω αν νη Χρυ σο σο με ^Δ₉ πρε σβευε τω
 Λο γω Χρι σω τω Θε ω ^Δ₉ σω θη ναι τας ψυ υ χας
 η η μων ^δ₂

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ^Δ₉ Γα ρ

A γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
 γοι ^δ₂ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων ^Δ₉ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ₉ δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ^δ₂

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ^Δ₉ Πα ρ

O μη τραν παρθε νι κην α γι α σαστω το κω
 σου ^Δ₂ και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σασως ε προ
 πε ^Δ₉ προ φθασας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε
 ος ^Δ₉ αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το ο πο

λι τευ μα και κρα ται αι ω σον βα σι λεις ους η γα πη
σας ο μο νο σφι λα αν θρωω πο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

T ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν και η
 με λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σιν

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

T ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν και η
 με λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μῆ 5)

T ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν και η
 με λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σι ι ι ι ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(ζ' 26-28, ἡ 1-2)

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὡς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, «ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος», καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-θ

A λ η λ ς ι ι α Α α λ η η λ ς ς ς ς

ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λ λ η η λ ς ς
ς ς ς ς ς ἰ ἰ α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϷ Θε ς Ι α α κωβ

Α λ λ η λ ς ἰ ἰ α Α α λ λ η η λ ς ς ς

ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λ λ η η λ ς ς

ς ς ς ς ς ἰ ἰ α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι

Α λ λ η λ ς ἰ ἰ α Α α λ λ η η λ ς ς ς

ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λ λ η η λ ς ς

ς ς ς ς ς ἰ ἰ α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιθ' 1-10).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἰεριχώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε

καταλῦσαι. Σταθείς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἴδου τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ

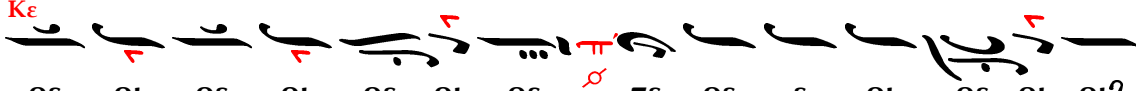
Πέτρον Λαμπαδαρίου, Χερουβικὸν τῆς ἑβδομάδος,
ἐξήγησις Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος Πα σ

^{Πα}
 Ο ι τα α α α ρα α α α α α α α
 α Χε ε ε ε ε ιε ε ε ρθ ς ς ς ς ς ς
 ς Χε ε ρθ ς ς βιμ ^Δ μυ υ υ υ υ υ
 στι ι ι ι κω ως ^Δ ει κο νι ι ι ι ι
 ζο ο ο ο ει ει κο νι ι ι ι ζον τε ες
 και αι αι αι αι αι αι τη η η ζω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω
 ω ω ^Δ Τρι ι ^Δ α α α α ^{Πα} δι ι ι ι ι ι ^Δ του ον

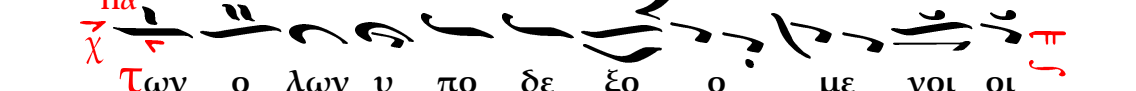
 ρε ρι ρι ι ρι ρεμ τε ρε ε ρε ρε ρε ρε τε ρι

 ρε ρι ρε ρι ρε ρι ρε τε ρε ε ρι ρε ρι ρι

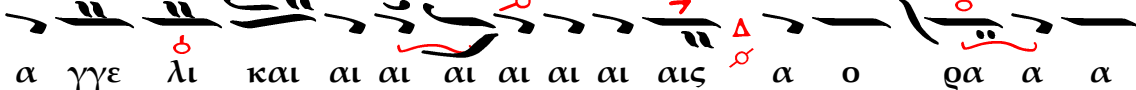
 ρι ρε ε ε ε ρι ρε ρε ε ε ρι ρι ρε εμ

 των ο λων υ πο δε ξο ο με νοι οι

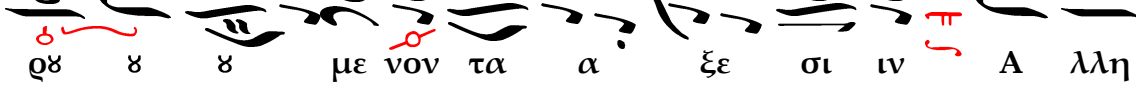
Τ αις α γγε ε λι ι ι ι ι ι ι ι ι

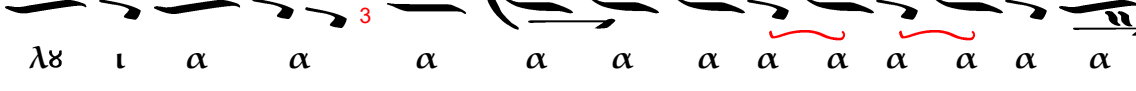
 α γγε λι και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α

 α τω ω ω ω ω ω ως δο ο ο ρυ φο ο

 ρε ρε ρε με νον τα α ξε σι ιν Α λλη

 λη ι α α α α α α α α α α α α

 α

* ₁ ἢ και:

 σι ι ι ι ι ι ι λε

ἢ συντομώτερον: * ₂

 λι ι ι α γγε

και: * ₃

 α α α

 α α

I.A.

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι - ς

Κ υ ρι ε Ε λε η ἡ σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον ^{Ζ'}

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον ^Θ

Δι-θ

Π α ρ α σχϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρ α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε ^{Ζ'}

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ ρι ε ^{Ζ'}

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρ α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε ^Δ

Α μη η η η η ην ^Θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα ^Θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σα ^Δ

Λειτουργικὰ σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και άλλως : Δι

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μνσ ς μεν σε Ευ λο γσ ς μεν

σοι ευ χα ρι στσ ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων και άλλως : ο Θε ο ος

η η η μων

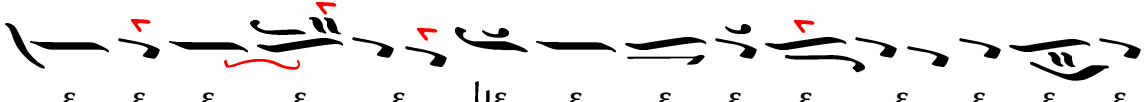
Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', άντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

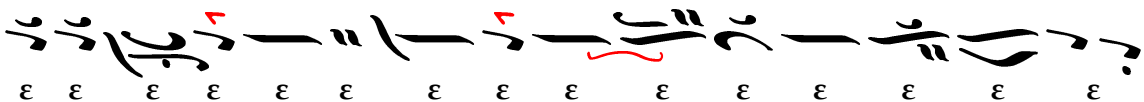
Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν
δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως
των Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α
δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον
τε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε
ε ε εν

Κοινωνικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Δι

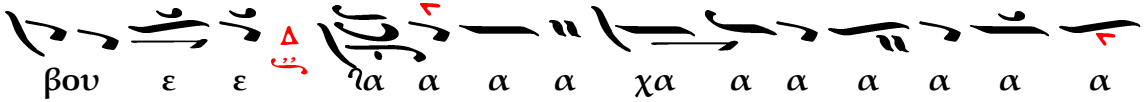
Δι
Α ι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

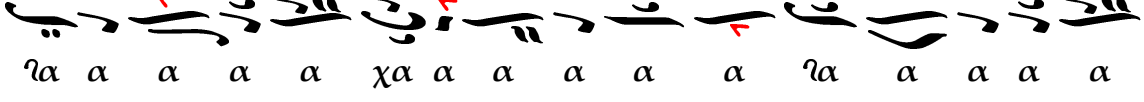
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 βου ε ε ρα α α α χα α α α α α α

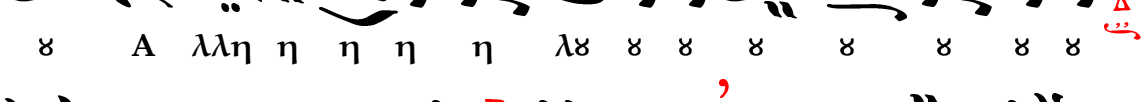
 ρα α α α χα α α α α α ρα α α α α

 λλη η η η η η η η η η η η η η η

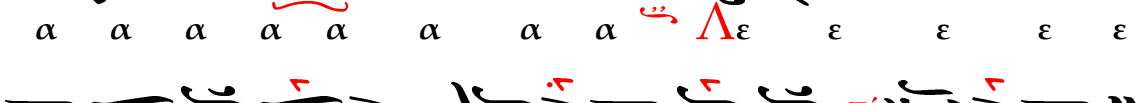
 ρη η η η η η η η λ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

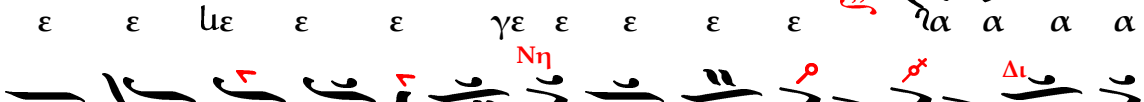
 ρ Α λλη η η η η η λ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

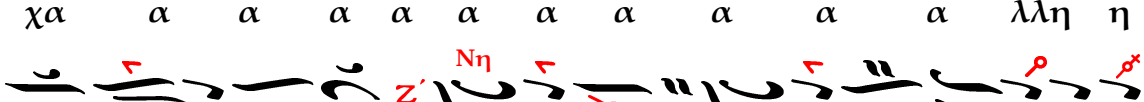
 Α α λλη η λ ρ ρ ρ ρ ι ι Α λλη λ ρ ι α

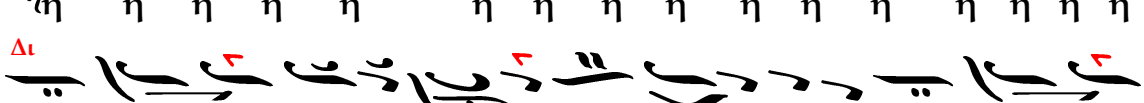
 α α α α α α α α Δε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ρα α α α α

 χα α α α α α α α α α α λλη η

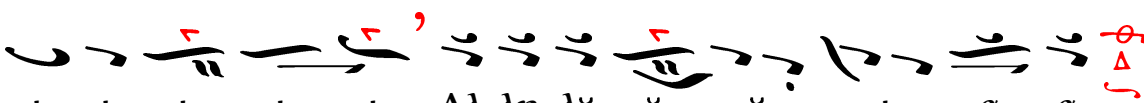
 ρη η η η η η η η η η η η η η η η

 χη η η η η η η η η η η λ ρ ρ ρ

 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ι ι ι ι ι ρα α

 α α λλη η λ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

 ι ι ι ι ι Αλ λη λ ρ ρ ρ ι α α

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ
 αι ω ω νο ο ος